

forkastes. Hvis der kommer et flertal for dagsordenen, er det det samme som at sige, at der ikke er politisk tilslutning til det forslag. Det er den eneste måde, Folketinget kan forholde sig til en del af et regeringsgrundlag på.

Ministeren har i og for sig ret, og jeg kan godt forstå, at ministeren ryster på hånden for at finde ud af, hvordan situationen skal tackles, for det er det samme, som at der er fremsat et forslag, og det fremstår jo som et udspil fra regeringen. Så melder Folketinget, at den del af regeringsgrundlaget, det første punkt, ønsker man taget ud. Det kan man jo udlægge som mistillid, men det er en konkret politisk stillingtagen til det forslag, der foreligger fra ministeren på regeringens vegne. Derudover kommer alternativet.

Det, der så fastslås i dagsordenen, er, at den nyudvikling af virkelig karat og i den rigtige retning i udspillet netop er, at det kommer ud til en høringsfase, hvor det er klart beskrevet, hvad betingelserne er. Derigennem får ministeren en solid opbakning til det initiativ, han har taget, nemlig at hele Folketinget står bag det, hvis regeringen også står bag det. Det er en god ting, og det er altså bedre at have en folketingsbeslutning end bare en ministerhandling, som der ikke er nogen, der har sat sig op imod.

Det andet, der ligger i det, er, at der står, at dette og kommende forslag reelt skal indeholde alternativer. Dér vil jeg gerne starte med et citat fra en lille bog, der hedder »Planlægning under nye vilkår« fra 1995 af Arne Gårdmand, side 45, og det er en omtale af regionplanerne på det tidspunkt:

»Om alternativernes indhold siges i bemærkningerne til landets regionlov bl.a., at de kan vedrøre hovedmålsætningen for regionplanarbejdet eller blot opstille varierende målsætninger inden for samme hovedmålsætning. Dog understreges det, at der bør foreligge en ret høj grad af forskellighed mellem de enkelte skitser, så det også i realiteten er forskellige forslag, der lægges ud til debat.«

En utrolig vigtig og værdifuld ting i planlægningen, der, så vidt jeg kan se, forsvandt under den borgerlige regering. Det, der er interessant i dag, er, at det princip nu af Venstre og De Konservative foreslås indført ikke for regionplanerne, men for selveste landsplanen. Det er, vil jeg sige til ministeren, et utrolig godt tilbud at slå det fast i en folketingsbeslutning. Det er min opfattelse, at ministeren også har arbejdet med lignende ting, når man har snakket om energi-

planen, som jeg nævnte før, hvor der jo er et scenario for, at man overhovedet ikke griber ind, at man griber lidt ind, og at man griber meget ind.

Det, der kunne komme ud af det her, var, at man beskrev en model, som jeg nævnte før: Hvad sker der, hvis man tager det økologiske råderum alvorligt? Hvad vil konsekvenserne blive ud fra det scenario, jeg skitserede dér? Hvad ville konsekvenserne være af at belyse alternativer af forskellige former for vækst: nulvækst, lidt vækst eller lidt mere vækst? Hvad vil det betyde for hele infrastrukturen? Hvad var nødvendigt? Hvad kunne man spare? Hvad kunne man undgå?

Endelig vil jeg også gerne have beskrevet som et scenario den model, som Venstre og De Konservative foreslår, hvor man slipper hele planlægningen løs og lader markedskonominien bestemme fuldstændig overalt. Det er utrolig interessant at få det scenario beskrevet på samme måde som f.eks., hvis man ikke griber ind over for energiforbruget, så det vil være et utrolig godt grundlag.

Jeg er sikker på, at de ting, jeg står for, ville vinde, når sådan et scenario blev stillet op, og det er ganske kort, at jeg mener, man skal satse på en alsidig udvikling af landet. Det er den eneste måde, hvorpå man kan sikre miljøforholdene.

Afslutningsvis vil jeg endnu en gang opfordre ministeren til at få sit parti til at undlade at stemme. Jeg kan godt se, det er svært for en minister at stemme for, at man tager afstand fra et forslag, ministeren har udsendt, men ved at denne dagsorden vedtages, vil ministeren vinde nogle utrolig vigtige politiske sejre i planlægningsprincipperne fremover.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Nu havde jeg egentlig efter at have hørt debatten orienteret mig i retning af, at dagsordenen sådan set bare ikke havde politisk indhold, men nu kan jeg høre, at hr. Bent Hindrup Andersen siger, at der altså er et politisk indhold i det, man nu tager afstand fra.

Så vil jeg spørge hr. Bent Hindrup Andersen: Hvis der er et politisk indhold, hvad er det så, man tager afstand fra? Jeg ved da, at Venstre og De Konservative bakker Ørestad, Øresundsbro og traditionel vækst i Storkøbenhavn op. Det er da Venstres og De Konservatives politik sammen med Socialdemokratiet. Den ved jeg godt